

ningen (jfr. betænkningens bilag 6) var der blandt konferencedeltagerne et udtalt ønske om en generel forbedring af informationsadgangen. Der ønskedes blandt andet sikret et mindretals ret til information. Bør en sådan ikke fastlægges i lovgivningen, f. eks. i form af

- a) gennemførelse af en ret for kommunalbestyrelsesmedlemmer til at modtage udvalgsdagsordener og beslutningsreferater fra udvalg, hvoraf den pågældende ikke er medlem, om dette ønskes,
- b) gennemførelse af en ret til på anfordring i konkrete tilfælde at modtage sagskopier i samme omfang som udvalgsmedlemmer, uanset at man ikke er medlem af udvalget, samt
- c) fastlæggelse af en pligt for borgmestre til at give skriftligt og begrundet afslag på anmodninger fra et kommunalbestyrelsesmedlem om sagsindsigt (det fremgår af udvalgsbetænkningen, at ret til sagsindsigt normalt altid findes)?

Svar:

Ad punkt a): Spørgsmålet drøftes i den i spørgsmålet nævnte betænkningens kapitel VI, afsnit 6.1., hvor det blandt andet hedder:

»Der er ikke efter den gældende retstilstand, således som den blandt andet har fundet udtryk i indenrigsministeriets praksis, noget til hinder for, at dagsordener og udskrifter af beslutningsprotokollen fra udvalgs møder sendes til samtlige kommunalbestyrelsesmedlemmer. En undtagelse må dog gælde for visse af det sociale udvalgs sager, se straks nedenfor.

Udvalget finder det tilfredsstillende, at der i kommuner, hvor et kommunalbestyrelsesflertal finder en sådan ordning hensigtsmæssig, er mulighed for at etablere den. På den anden side medfører ordningen en forøgelse af den i forvejen betydelige papirstrøm til kommunalpolitikere og dermed fare for, at overblikket yderligere besværliggøres, således at de reelle muligheder for en politisk styring snarere formindskes. Ordningen bør derfor efter udvalgets opfattelse ikke gøres obligatorisk.

Mulige mellemløsninger ville være, enten at udvalgsdagsordener og udskrifter af beslutningsprotokoller fremlagdes tilgængeligt for alle kommunalbestyrelsesmedlemmer,

eller at medlemmer, som direkte anmodede derom, fik materialet tilsendt. Da det imidlertid efter udvalgets opfattelse inden for meget vide rammer må være de enkelte kommunalbestyrelser, som regulerer strømmen af informationer og papir – og det heri liggende ressourceforbrug – kan det heller ikke anbefales at lovgive for så vidt angår de skitserede mellemløsninger. Det kan alene anbefales kommunalbestyrelserne at overveje de skitserede udsendelses- og fremlæggelsesordninger.

Afsluttende skal det nævnes, at udvalget er opmærksomt på, at der kan næres andre betæneligheder ved sådanne ordninger, navnlig derved, at mindre grupper ved en overdreven anvendelse af retten til at »indbringe ethvert spørgsmål om udvalgenes virksomhed« for kommunalbestyrelsen (styrelseslovens § 22) kan forrykke den naturlige arbejdsdeling mellem kommunalbestyrelse og stående udvalg. Selv om bestemmelsen ikke giver ret til at kræve, at kommunalbestyrelsen realitetsbehandler sagen, kan den give anledning til problemer for såvel udvalgene, hvor sagsbehandlingen afbrydes og udsættes, som for kommunalbestyrelsen, hvor tidsforbruget væsentligt forøges, og hvor der kan tænkes at opstå en række problemer f. eks. omkring fortrolige oplysninger og åbne/lukkede døre ved møder. En sådan forskydning vil ej heller være i overensstemmelse med styrelseslovens principper, hvorefter kommunalbestyrelsen er det overordnede, styrende organ.

Udvalget finder dog ikke, at betænelighederne på baggrund af den foreliggende praksis er så tungtvejende, at de bør føre til ændringer i den gældende retstilstand.«

Ad punkt b): Dette spørgsmål drøftes i betænkningens kapitel VI, afsnit 6.3., hvor det blandt andet hedder:

»Udvalget har drøftet muligheden af at indføre en ret for et mindretal af en vis størrelse til af den kommunale forvaltning og de kommunale institutioner at fordrø bestemte oplysninger udleveret (kopieret, udsendt) samt – i mindre omfang – tilvejebragt. Det skal indledningsvis fastslås, at medlemmerne naturligvis i lighed med andre borgere vil kunne kræve kopier af aktstykker udleveret i henhold til offentlighedsloven. Da adgangen her er begrænset, og udleveringen forbundet med udgifter, er den imidlertid ikke tilfredsstillende, når det drejer sig om kommunalbe-